

2. Ved afgørelsen af, om et videnskabeligt apparat kan indføres med fritagelse for told, skal vurderingen af, om der i Fællesskabet fremstilles apparater af tilsvarende videnskabelig værdi, ikke alene finde sted på grundlag af apparaternes tekniske specifikationer, som brugeren i sin anmodning har erklæret nødvendige for den pågældende forskning, men primært på grundlag af en objektiv bedømmelse af apparaternes egnethed til de forsøg, som brugeren har tænkt at udføre ved hjælp af det indførte apparat.
3. Selv om den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, ganske vist klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at Domstolen kan udøve

sin prøvelsesret, kræves det dog ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske eller retlige momenter. Spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder disse krav, skal vurderes ikke blot i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt alle de retsregler, som gælder på det pågældende område.

Trods en kortfattet begrundelse kan en af Kommissionen udstedt beslutning om at nægte indførsel af et videnskabeligt apparat med fritagelse for told anses for at opfylde kravene efter EØF-traktatens artikel 190, for så vidt beslutningen er rettet til de medlemsstater, som var repræsenteret ved de af ekspertgruppen under Toldfritagelsesudvalget afholdte møder, samt indeholder de elementer, som er nødvendige, for at de berørte personer kan vurdere, om beslutningen er behæftet med eventuelle mangler, som kan rejse tvivl om dens gyldighed.

I sag 185/83

angående en anmodning, som Tariefcommissie, Amsterdam, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

INTERFACULTAIR INSTITUUT ELECTRONENMICROSCOPIE DER RIJSUNIVERSITEIT,
GRONINGEN,

mod

INSPECTEUR DER INVOERRECHTEN EN ACCIJNZEN, GRONINGEN,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning 81/843/EØF af 8. oktober 1981 om fastslåelse af, at indførsel af apparatet »JEOL-Electron Microscope, model JEM-200 CX« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 314, s. 15),

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne P. Pescatore og K. Bahlmann,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Sagens retlige baggrund og faktiske omstændigheder

1. Retlig baggrund

Hovedsagen vedrører meddelelse af fritagelse for told for apparatet »JEOL-Electron Microscope, model JEM-200 CX«, som er indført til Fællesskabet fra Japan, og som angiveligt betegnes som et videnskabeligt instrument eller apparat. Fritagelse for told ved indførsel af videnskabelige instrumenter og apparater har hjemmel i Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told

efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1) som ændret ved Rådets forordning nr. 1027/79 af 8. maj 1979 (EFT L 134, s. 1) samt ved Kommissionens forordning nr. 2784/79 af 12. december 1979 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til førstnævnte forordning (EFT L 318, s. 32).

Forordningerne er udstedt for inden for Fællesskabet at gennemføre Firenze-aftalen, som er udarbejdet på UNESCO's initiativ. Artikel 1 i aftalen, som trådte i kraft i 1952, indeholder følgende bestemmelser:

»De kontraherende stater forpligter sig til ikke at opkræve told eller andre afgifter på eller i forbindelse med indførsel af:

...

b) det i tillæg ... D ... angivne ... videnskabelige ... materiale ...».

Aftalens tillæg D omfatter med visse forbehold »videnskabelige instrumenter eller apparater til udelukkende anvendelse til uddannelsesformål eller ren videnskabelig forskning«.

For at lette den frie udveksling af ideer og videnskabelig forskning inden for Fællesskabet udstedte Rådet forordning nr. 1798/75, som giver mulighed for fritagelse for told ved indførsel til Fællesskabet af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale. Mens nogle af disse materialer i henhold til artikel 1 i forordning nr. 1798/75 kan indføres med fritagelse for told efter den fælles toldtarif, uanset hvilken brug de er bestemt til, og mens en række andre materialer ifølge samme forordnings artikel 2 skal være bestemt enten til offentlige eller almennyttige institutioner eller organer eller til visse institutioner eller organer, som på anden måde er godkendt, kan der ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75, som ændret ved artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1027/79, indrømmes toldfrihed for en tredje kategori af videnskabelige instrumenter og apparater, der ikke er omfattet af artiklerne 1 og 2 i forordning nr. 1798/75, såfremt de udelukkende indføres til uddannelsesformål eller til ren videnskabelig forskning. Ifølge artikel 3, stk. 1, drejer det sig om instrumenter og apparater, såfremt

»a) de er bestemt til:

— enten offentlige eller almennyttige institutioner, der væsentligst

beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, samt tjenestegrene, der henhører under en offentlig eller almennyttig institution, og som væsentligst beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, eller

— private videnskabelige institutioner eller undervisningsinstitutioner, som er godkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at modtage disse materialer toldfrit.«

For at opnå toldfritagelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 skal den institution eller det organ, som materialerne er bestemt til, derfor godtgøre, at der er tale om et videnskabeligt instrument eller apparat, som udelukkende indføres til uddannelsesformål eller til ren videnskabelig forskning.

I henhold til artikel 7, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 2784/79 træffer den kompetente nationale myndighed umiddelbart afgørelse om anmodningen om toldfritagelse i alle de tilfælde, hvor de oplysninger, der står til dens rådighed, gør det muligt, eventuelt efter høring af de pågældende erhvervskredse, at afgøre, om instrumentet eller apparatet skal anses for videnskabeligt, og om der for tiden fremstilles instrumenter eller apparater af tilsvarende videnskabelig værdi i Fællesskabet. I modsat fald oversendes anmodningen om toldfritagelse til Kommissionen, som hører medlemsstaterne og i tilfælde af et nega-

tivt svar forelægger sagen for en ekspert-gruppe, for at denne kan undersøge den.

Hvis det fremgår af den undersøgelse, Kommissionen har iværksat, at tilsvarende apparater fremstilles i Fællesskabet, træffer Kommissionen en beslutning om, at betingelserne for toldfritagelse af det pågældende apparat ikke er opfyldt. I modsat fald træffer den en beslutning om, at betingelserne er opfyldt. Inden for en frist på to uger tilstilles alle medlemsstaterne meddelelse om Kommissionens beslutning.

2. Faktiske omstændigheder og retsfor-handlinger for den nationale ret

Sagsøgeren i hovedsagen, Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit, Groningen (herefter benævnt instituttet), ansøgte den 20. august 1980 Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Groningen (herefter benævnt Inspecteur), om fritagelse for told ved indførsel af et »JEOL-Electron Microscope, model JEM-200 CX« med tilbehør. Apparatet var fremstillet af selskabet JEOL Ltd., Japan. Prisen androg ca. 510 000 HFL. Apparatet skulle ifølge instituttet anvendes til »videnskabelige undersøgelser af metaller og andre materialer« samt til »undervisning af studenter i de tekniske naturvidenskaber, herunder eksperimentalfysik«.

I svarrubrikken til spørgsmål 11 i ansøgningsformularen havde instituttet anført Philips Nederland BV (Eindhoven) som virksomhed inden for Fællesskabet, som

det havde henvendt sig til med henblik på levering af et instrument eller apparat af tilsvarende videnskabelig værdi som det, der ansøgte om fritagelse for. For så vidt angår resultatet af denne forespørgsel og grundene til, at det ikke var muligt til de pågældende undersøgelser at anvende et instrument eller apparat, som kunne erhverves inden for Fællesskabet, anførte instituttet:

»Sammenlignende undersøgelser foretaget på laboratorier for anvendt fysik af henholdsvis Philips, Eindhoven, og JEOL, London, viser klart, at JEOL's JEM-200 CX er mere velegnet end Philips' EM 400. Forskellen giver sig især udtryk i spændingsforskellen, som ved JEM-200 CX er på 200 kiloelektronvolt (KeV), mens den andrager 120 KeV i EM 400. For så vidt angår det påtænkte anvendelsesområde, nemlig undersøgelser af metaller og legeringer, er der dog tilsyneladende kun ét rigtigt valg, nemlig JEM-200 CX. På en forespørgsel vedrørende muligheden af at levere et EM 400 med 200 KeV svarede Philips, at dette ikke var muligt.«

Da Inspecteur fandt, at der inden for Fællesskabet fremstilledes et apparat af tilsvarende videnskabelig værdi, blev ansøgningen om toldfritagelse imidlertid afslået ved beslutning af 28. oktober 1980. Den 6. november 1980 klagede instituttet over afvisningen, idet det især henviste til, at Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Enschede, ved indførsel i foråret 1980 af et tilsvarende apparat til T. H. Twente, afd. Werk-tuigbuw, havde meddelt toldfritagelse.

I sin afvisning den 26. november 1980 af klagen fastholdt Inspecteur sit synspunkt, idet han navnlig påberåbte sig Kommissionens beslutning 80/772/EØF af 18. juli 1980 (EFT L 221, s. 20) udstedt efter

anmodning fra den franske regering og rettet til medlemsstaterne. I beslutningen anerkendte Kommissionen apparatet JEM-200 CX som et videnskabeligt apparat, men afviste dog at meddele toldfritagelse, da apparatet ikke fuldt ud opfyldte de betingelser, som gjaldt for fritagelse for told efter den fælles toldtarif. Apparater af tilsvarende videnskabelig værdi og med samme anvendelsesformål fremstilledes nemlig inden for Fællesskabet, blandt andet apparatet EM 400 produceret af SA Philips Industrielle et Commerciale, Bobigny, Frankrig.

Den 23. januar 1981 anlagde instituttet sag ved Tariefcommissie til prøvelse af Inspecteur's afvisning af 26. november 1980. Den 3. april 1981 anmodede den nederlandske regering efter samråd med instituttet Kommissionen — navnlig med henblik på indførsel af apparatet JEM-200 CX — om en ny undersøgelse af spørgsmålet, om et apparat svarende til det indførte fremstilles i Fællesskabet. Den 25. maj 1981 udstedte Kommissionen, efter Belgiens anmodning, en tilsvarende beslutning 81/415/EØF (EFT L 158, s. 24) om afvisning af toldfritagelse for det pågældende apparat med samme begrundelse som anført i beslutningen af 18. juli 1980. Den 8. oktober 1981 udstedte Kommissionen den omtvistede beslutning, hvorefter det i artikel 1 med samme begrundelse som i de to tidligere beslutninger bestemmes, at indførsel af det omhandlede apparat ikke kan ske med fritagelse for told.

Med støtte i denne beslutning fra Kommissionen kom Inspecteur til den konklusion, at han på det pågældende tidspunkt havde været berettiget til at afvise ansøgningen om fritagelse, og at

toldvæsnet var bundet af Kommissionens ovennævnte beslutninger.

Heroverfor fremlagde instituttet forskelligt materiale for at bevise, at det i Fællesskabet fremstillede apparat EM 400 ikke var af tilsvarende videnskabelig værdi som det indførte. Instituttet gjorde gældende, at sammenlignende forsøg havde vist, at det japanske apparat er af højere kvalitet end Philips', og at sidstnævnte endog var utilstrækkeligt til de forsøg, som skulle udføres på instituttet i Groningen, hovedsagelig, fordi de to apparater ikke har samme spændingsforskel. Til støtte for sin opfattelse fremlagde instituttet fotografier og udtagelser fra kolleger og forskere i Belgien og Nederlandene. Det anførte yderligere, at det ikke havde fået meddelelse om de betragtninger, som lå til grund for Kommissionens afvisning. Det fremgår imidlertid af en skrivelse fra direktøren for toldvæsnet under det nederlandske finansministerium, stilet til direktøren for Centret for medicinsk Elektronmikroskopi, Groningen, at ekspertgruppens afgørelse, for så vidt angår de tekniske aspekter, bl. a. var baseret på oplysninger fra Philips Nederland BV. Endelig anførte instituttet, at Det fælles Forskningscenter i Ispra havde anskaffet et JEOL JEM-200.

Ved kendelse af 31. december 1982 har Tariefcommissie udsat sagen på Domstolens afgørelse af følgende præjudicielle spørgsmål:

»Har Kommissionen i beslutningen af 8. oktober 1981 (81/843/EØF) fortolket og anvendt begrebet 'af tilsvarende videnskabelig værdi', jfr. artikel 3 i forordning nr. 1798/75, rigtigt?«

II — Retsforhandlinger for Domstolen

Forelæggelseskendelsen er registreret på Domstolens justitskontor den 31. august 1983.

I Tariefcommissie's kendelse henvistes bl.a. til den omstændighed, at instituttet uimodsaagt anførte, at til de forsøg, der foretages på instituttet, er det nødvendigt at råde over et elektronmikroskop med en spændingsforskel på 200 KeV, hvilket krav opfyldes af det indførte apparat. Institutet anførte ligeledes, at Kommissionens bedømmelse af apparatet, som det anfægter, ikke er tilstrækkeligt begrundet i beslutningen, hvorimod Inspecteur mente, at det blot påhvilede ham at gennemføre beslutningen.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af sagsøgeren i hovedsagen ved R. Boom sekretær ved Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit, Groningen, af den italienske regering ved Avvocato dello Stato P. G. Ferri, af den nederlandske regering ved departementschef I. Verkade, udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, samt af Kommissionen ved A. Haagsma, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Domstolen har opfordret Kommissionen til inden den 15. marts 1984 at besvare følgende spørgsmål skriftligt:

»På hvilket grundlag blev det ved universitetet i Groningen påtænkt særlige

anvendelsesformål taget i betragtning ved sammenligningen af de to omhandlede apparaters videnskabelige værdi?«

Ved kendelse af 29. februar 1984 har Domstolen henvist sagen til anden afdeling.

III — Skriftlige indlæg

Sagsøgeren i hovedsagen har indskrænket sig til at understrege betydningen af de dokumenter, som Tariefcommissie har tilstillet Domstolen, samt til at fremlægge en række supplerende dokumenter vedrørende dels de to omhandlede apparaters tekniske data, dels spørgsmålet om den tilsvarende videnskabelige værdi.

Den nederlandske regering har anført, at det fremgår af den undersøgelse, der er gennemført af ekspertgruppen i henhold til den procedure, der er foreskrevet i artikel 7 i forordning nr. 2784/79, at der i Fællesskabet fremstilles elektronmikroskoper af tilsvarende videnskabelig værdi, nemlig af Philips Nederland BV. Når henses til de samlede tekniske anvendelsesmuligheder, kan det i Fællesskabet fremstillede apparat anvendes til de samme videnskabelige formål som det indførte apparat og udføre samme opgaver. Følgelig har den nederlandske regering konkluderet, at det præjudicielle spørgsmål bør besvares bekræftende.

Den italienske regering har fastslået, at der hos de kompetente nationale organer — for så vidt angår spørgsmålet om tilsvarende videnskabelig værdi af instrumenter fremstillet i Fællesskabet — kan konstateres en vis usikkerhed med hensyn til fortolkningen af artikel 3 i forordningerne nr. 1798/75 og nr. 1027/79, og at denne usikkerhed lige-

ledes skaber problemer for de italienske forskningsinstitutter. Det er således ønskeligt, at Domstolen i præmisserne fastlægger klare, entydige kriterier.

Med hensyn til realiteten er den italienske regering af den opfattelse, at Kommissionens beslutning vedrørende den tilsvarende videnskabelige værdi har et dobbelt formål. Dels skal den over for alle berørte videnskabelige institutioner sikre en ensartet behandling i samtlige Fællesskabets medlemsstater; beslutningen har derfor en vejledende funktion for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne (som beslutningen tilstilles) og de berørte forskere. Dels skal den løse et konkret tilfælde, ligesom den binder myndighederne i den medlemsstat, som har indgivet anmodning til Kommissionen. Beslutningen skal derfor indeholde tilstrækkelige oplysninger om grunden til, at toldfritagelse meddeles eller nægtes, således at den dels kan være vejledende for andre tilsvarende sager, dels gøre det muligt i hver enkelt sag, der afgøres, at kontrollere de i beslutningen anførte grunde.

Ifølge den italienske regering har begrebet »tilsvarende videnskabelig værdi« en ren objektiv betydning, som imidlertid ikke har nogen absolut, generel værdi. Der er således ikke tale om en abstrakt sammenligning af apparaternes tekniske egenskaber, men om en vurdering af apparaternes anvendelighed i forhold til de forsøg, hvortil de skal bruges.

Kommissionen har ganske vist et vist skøn, men det er kun af rent videnska-

belig og teknisk art. Kommissionen skal nemlig sammenligne de væsentlige tekniske egenskaber ved det instrument eller apparat, som sammenlignes, det vil sige de egenskaber, som kan have en afgørende indflydelse på resultaterne af de særlige undersøgelser, som skal foretages. Udtalelsen om tilsvarende videnskabelig værdi, som skal danne grundlag for nægtelsen af toldfritagelse, skal nødvendigvis indeholde en afvigende teknisk vurdering og således i denne henseende en særlig begrundelse, der altid skal være af teknisk art.

I den foreliggende sag har den italienske regering gjort gældende, at instituttet burde have godtgjort, at det i Fællesskabet fremstillede apparat reelt er utilstrækkeligt til de påtænkte analyser; på den anden side burde beslutningen være således begrundet, at det klart fremgik, at den påståede forskel ikke eksisterer, eller at den er uden betydning for det forskningsformål, som er angivet af instituttet.

Kommissionen har først anført, at det i den foreliggende sag stillede spørgsmål ikke går på, om fortolkningen eller anvendelsen af artikel 3 i forordning nr. 1798/75 er rigtig, men derimod vedrører gyldigheden af den anfægtede beslutning, for så vidt angår den måde, hvorpå begrebet »tilsvarende videnskabelig værdi« fortolkes og anvendes i beslutningen. Dette spørgsmål kan ikke besvares abstrakt, men afhænger ifølge artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1798/75 af vurderingen af, om det i Fællesskabet fremstillede instrument eller apparat kan anvendes til samme videnskabelige formål som det, for hvilket der anmodes om toldfritagelse, og om det kan udføre tilsvarende opgaver. Det bestemmes i artikel 5, stk. 2, i forordning nr.

2784/79, at ved sammenligningen skal der kun tages hensyn til de tekniske kendetegn, som vil kunne have afgørende indflydelse på resultatet af det særlige arbejde, der skal udføres. Spørgsmålet om tilsvarende værdi skal således undersøges konkret under hensyntagen til det arbejde, som ligger til grund for erhvervelse af apparatet. Den omstændighed, at instrumentet eller apparatet kan yde mere, end der kræves, for at det særlige arbejde kan udføres tilfredsstillende, kan dog ikke tages i betragtning.

Endelig har Kommissionen, for så vidt angår den foreliggende sag, henvist til den undersøgelse, som er foretaget af de nationale eksperter inden for rammerne af Toldfritagelsesudvalget under udvalgets 77. møde den 9. og 10. juli 1981 (Kommissionens indlæg var vedlagt et uddrag af mødereferatet). Undersøgelsen vedrørte spørgsmålet, om det i Fællesskabet fremstillede apparat kunne anvendes til samme særlige formål som det indførte apparat, og om det kunne udføre tilsvarende opgaver. Under mødet henviste den nederlandske ekspert til en af Philips udarbejdet rapport vedrørende dette spørgsmål. Ekspertgruppen fastslog herefter på grundlag *dels* af de i denne rapport indeholdte oplysninger *dels* af instituttets oplysninger, at Philips' apparat EM 400 faktisk kunne anvendes til de formål, som betingede sagsøgerens ønske om at erhverve et elektronmikroskop, og at det kunne udføre samme opgaver som JEM-200 CX. Kommissionen udstedte den anfægtede beslutning på grundlag af ekspertgruppens konklusioner. Derimod kunne Kommissionen ikke henvise til tidligere beslutninger, da der ved hjælp af det omhandlede apparat skulle udføres arbejde af en anden art.

For så vidt angår anbringendet, at det indførte apparat er det i Fællesska-

bet fremstillede apparat overlegent i henseende til spændingsforskel, har Kommissionen henvist til, at Domstolen ifølge dom af 27. september 1983 (Universitæt Hamburg, sag 216/82, Sml. 1983, s. 2771) kun i tilfælde af åbenbare faktiske vildfarelser, retsvildfarelser eller magtfordrejning kan kritisere den beslutning, der er truffet af Kommissionen i overensstemmelse med ekspertgruppens udtalelse. Kommissionen mener, at disse betingelser ikke er opfyldt i den foreliggende sag, da undersøgelsen af den tilsvarende videnskabelige værdi ikke er foretaget på abstrakt grundlag, men udelukkende under hensyntagen til de videnskabelige undersøgelser, som skal foretages. Her viste den gennemførte undersøgelse, at en spændingsforskel på 200 KeV på ingen måde er nødvendig for de arbejdsopgaver, sagsøgeren skal udføre, og at opgaverne ligeledes kan løses med en spændingsforskel på 120 KeV. Til støtte for sit anbringende om, at JEM-200 CX er af højere kvalitet, henviste instituttet yderligere til en række undersøgelser, som ikke udføres ved hjælp af mikroskopet, som f.eks. undersøgelser af dislokationer i enkelte siliciumkrystaller.

Kommissionen har herefter foreslået Domstolen at besvare det forelagte spørgsmål således:

»Gennemgangen af Kommissionens beslutning 81/843/EØF af 8. oktober 1981, som har været foretaget i anledning af det af Tariefcommissie forelagte spørgsmål, har intet frembragt, som kan rejse tvivl om beslutningens gyldighed.«

IV — Kommissionens besvarelse af Domstolens spørgsmål

Kommissionen har i besvarelse af Domstolens spørgsmål udtalt, at undersøgelsen af den tilsvarende videnskabelige værdi støttedes på det specifikke anvendelsesformål, som var anført i Rijksuniversiteit's ansøgning om toldfritagelse (jfr. ovenfor s. 3627). Kommissionen har ligeledes anført, at det var de nederlandske myndigheder, som under sagens gennemgang rettede henvendelse til Philips Nederland BV's speciallaboratorium, og som herefter forelagde spørgsmålet for Kommissionen ved skrivelse af 3. april 1981, som er vedlagt Kommissionens svar. I betragtning af, at et tilsvarende problem på det pågældende tidspunkt allerede blev behandlet af Toldfritagelsesudvalget på grundlag af en ansøgning om toldfritagelse indgivet af Belgien, anmodede de nederlandske myndigheder om udsættelse af afgørelsen vedrørende deres ansøgning, indtil der forelå et resultat af den verserende sag, som ligeledes vedrørte indførsel af et elektronmikroskop JEOL JEM-200 CX med samme anvendelsesformål. Derfor har ansøgerne i de to sager, Rijksuniversiteit, Groningen, og Katholieke Universiteit, Leuven, i fællesskab med andre udfærdiget et »fælles memorandum vedrørende ansøgningen om toldfritagelse«, som er vedlagt instituttets indlæg.

Med henblik på Toldfritagelsesudvalgets undersøgelse af deres ansøgning anmodede de nederlandske myndigheder Philips Nederland BV om at foretage en supplerende sammenligning mht de to omhandlede elektronmikroskopers tilsvarende videnskabelige værdi under

hensyntagen til deres egnethed til de i Groningen planlagte forskningsaktiviteter. Under udvalgets møde den 9. juli 1981 henviste den nederlandske delegation til den af Philips udarbejdede rapport, som derefter blev forelagt samtlige medlemmer af udvalget.

Kommissionen har yderligere bemærket, at dette er den tredje sag vedrørende en ansøgning om toldfritagelse for et JEM-200 CX-apparat. De sidste afgørelser støttes ikke blot på de tidligere, som det er tilfældet, for så vidt angår fastlæggelsen af apparatets videnskabelige karakter, men der har i hvert enkelt tilfælde været foretaget en undersøgelse for at afgøre, om der inden for Fællesskabet fandtes apparater af tilsvarende videnskabelig værdi, som kunne anvendes til den pågældende forskning. Det kan herefter fastslås, at der i hvert enkelt tilfælde blev taget hensyn dels til de specifikke data dels til arten af den påtænkte forskning.

Denne konklusion støttes yderligere af, at der endog i den belgiske og nederlandske sag — som af den nederlandske delegation og ansøgerne i forbindelse med udfærdigelsen af et fælles memorandum formelt blev sidestillet — blev foretaget særskilte undersøgelser.

Det fremgår klart af den af Philips udarbejdede supplerende rapport, som blev fremlagt ved denne lejlighed, at man havde taget hensyn til det særlige formål, hvortil instituttet ønskede at erhverve elektronmikroskopet. Philips' laboratorier har ikke blot undersøgt, om instrumentet eller apparatet kan anvendes til samme videnskabelige formål og udføre tilsvarende opgaver, men de har ligeledes

afvist påstanden om, at JEM-200 CX kunne yde mere end EM 400. De har således endog gjort mere end, hvad der ifølge fællesskabsreglerne kræves i denne henseende.

center i Ispra, som godkendte dem. Herefter tilsluttede udvalget og Kommissionen sig resultaterne.

V — Mundtlig forhandling

Endelig har Kommissionen fundet det nødvendigt at fremhæve, at det ikke blot uden videre på grundlag af den rapport, som Philips udarbejdede på de nederlandske myndigheders anmodning, blev fastslået, at de to instrumenter er af tilsvarende videnskabelig værdi, for så vidt angår den planlagte forskning. Resultaterne af rapporten blev meddelt samtlige medlemmer af Toldfritagelsesudvalget samt Kommissionens kompetente tjenestegrene, ligesom de f.eks. blev kontrolleret af Det fælles Forsknings-

I retsmødet den 5. april 1984 har sagsøgeren i hovedsagen ved G. Boom som befuldmægtiget, den italienske regering ved Avvocato dello Stato P. G. Ferri og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved A. Haagsma, medlem af den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget afgivet mundtlige indlæg og besvaret de af Domstolen stillede spørgsmål.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 30. maj 1984.

Præmisser

- 1 Ved kendelse af 31. december 1982, indgået til Domstolen den 31. august 1983, har Nederlandenes Tariefcommissie i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning 81/843 af 8. oktober 1981 om fastslåelse af, at indførsel af apparatet »JEOL-Electron Microscope, model JEM-200 CX« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 314, s. 15).
- 2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag anlagt for nævnte ret af Interfacultair Instituut Electronenmicroscopie der Rijksuniversiteit, Groningen (herefter benævnt instituttet), til prøvelse af en afgørelse truffet af Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Groningen (herefter benævnt Inspecteur), den 26. november 1980, der afslog en ansøgning om toldfritagelse ved indførsel af ovennævnte apparat med tilbehør med oprindelse i Japan. Som begrundelse for afslaget anførtes det, at der inden for Fællesskabet fremstilledes et apparat af tilsvarende videnskabelig værdi.

- 3 Det fremgår af sagen, at instituttet den 20. august 1980 ansøgte om fritagelse for told ved indførsel af et elektronmikroskop fremstillet af det japanske selskab JEOL Ltd. Apparatet skulle ifølge ansøgningen anvendes til »videnskabelige undersøgelser af metaller og andre materialer« samt til »undervisning af studenter i de tekniske naturvidenskaber, herunder eksperimentalfysik«.
- 4 Instituttet havde ligeledes anført i ansøgningen, at sammenlignende undersøgelser foretaget på laboratorier for anvendt fysik af henholdsvis Philips Nederland BV, Eindhoven, og JEOL Ltd., London »klart« viste, at JEOL's JEM-200 CX er mere velegnet end Philips' EM 400. Forskellen giver sig især udtryk i spændingsforskellen, som ved JEM-200 CX er på 200 kiloelektronvolt (KeV), mens den andrager 120 KeV i EM 400. Philips udtalte, at det ikke var muligt at levere et EM 400 med 200 KeV. Som følge heraf antog instituttet, at der for det påtænkte anvendelsesområde kun var ét rigtigt valg, nemlig JEM-200 CX.
- 5 Inspecteur støttede sit afslag på Kommissionens beslutning 80/772 af 18. juli 1980 (EFT L 221, s. 20) udstedt efter anmodning fra den franske regering i overensstemmelse med proceduren efter artikel 7 i Kommissionens forordning nr. 2784/79 af 12. december 1979 (EFT L 318, s. 32). Forordningen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1), senere ændret ved forordning nr. 1027/79 (EFT L 134, s. 1).
- 6 I ovennævnte beslutning, som netop vedrørte anvendelsen af et JEM-200 CX-apparat til forskning i forbindelse med undersøgelse af metaller og legeringer, fastslog Kommissionen, at der for tiden i Fællesskabet fremstilledes apparater af tilsvarende videnskabelig værdi og med samme anvendelsesformål; dette gjaldt navnlig apparatet EM 400 fremstillet af SA Philips Industrielle et Commerciale i Frankrig. Kommissionen fastslog derfor, at betingelserne for fritagelse for told efter den fælles toldtarif ikke var opfyldt for det nævnte apparat.

- 7 Efter sagsanlægget ved den forelæggende ret, anmodede den nederlandske regering imidlertid Kommissionen om atter at indlede proceduren efter artikel 7 i forordning nr. 2784/79 for at afgøre, »om [det nævnte apparat] bestemt til forskning i forbindelse med mikrostrukturel undersøgelse af transformationer og deformationer af metalliske materialer og legeringer, skal anses som et videnskabeligt apparat, samt i bekræftende fald, om der for tiden i Fællesskabet fremstilles apparater af tilsvarende videnskabelig værdi«.
- 8 I den anfægtede beslutning, som blev udstedt i anledning af ansøgningen, fastslog Kommissionen, at indførelse af apparatet JEM-200 CX ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif. Beslutningen blev i fjerde betragtning begrundet således:
- »ifølge oplysninger fra medlemsstaterne fremstilles der dog for tiden i Fællesskabet apparater af tilsvarende videnskabelig værdi og med samme anvendelsesformål som nævnte apparat; det gælder for apparatet 'EM 400' fremstillet af Philips Nederland BV, Boschdijk 525, Eindhoven/Nederland.«
- 9 Da den nationale ret antog, at den var bundet af denne beslutning, har den forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål;
- »Har Kommissionen i beslutningen af 8. oktober 1981 (81/843/EØF) fortolket og anvendt begrebet 'af tilsvarende videnskabelig værdi', jfr. artikel 3 i forordning nr. 1798/75, rigtigt?«
- 10 Det fremgår af den kontekst, hvori spørgsmålet er forelagt, at det i virkeligheden ikke vedrører fortolkningen af forordning nr. 1798/75, men derimod gyldigheden af Kommissionens beslutning af 8. oktober 1981.
- 11 I kendelsens grunde har den nationale ret rejst tvivl om gyldigheden af beslutningen under henvisning til, at instituttet har bestridt, at de to apparater er af tilsvarende værdi, da den forskning, som udføres på instituttet, kræver et elektronmikroskop med en spændingsforskel på 200 KeV, som

JEM-200 CX kan yde, hvorimod EM 400 kun har en spændingsforskel på 120 KeV. Endvidere har Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang begrundet sin beslutning, hvorefter de to apparater er af tilsvarende videnskabelig værdi og har samme anvendelsesformål.

- 12 Instituttet har ligeledes under skriftvekslingen áfvist, at de to apparater er af tilsvarende videnskabelig værdi, idet det blandt andet har henvist til der »fælles memorandum vedrørende ansøgningen om toldfritagelse«, som man har udarbejdet i fællesskab med »Katholieke Universiteit«, Leuven, og vedlagt den til den nationale ret indgivne stævning.
- 13 Domstolen skal først henvise til sin praksis, hvorefter personer, som berøres af en beslutning truffet af Kommissionen på dette område i medfør af fællesskabsretten »kan påberåbe sig beslutningens ulovlighed for den nationale ret under den sag, der er anlagt med påstand om ændring af den pålagte told, idet retten herefter kan forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse af spørgsmålet om beslutningens gyldighed« (dom af 28. 9. 1983, Universität Hamburg, 216/82, Sml., s. 2771).
- 14 Det fremgår imidlertid af denne dom, at for så vidt angår afgørelsen af, om en sådan beslutning er gyldig, har Domstolen kun en begrænset prøvelsesret, idet Domstolen »i betragtning af denne undersøgelses tekniske karakter, . . . kun [kan] kritisere den beslutning, der er truffet af Kommissionen i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, i tilfælde af åbenbare faktiske vildfarelser, retsvildfarelser eller magtfordrejning.«
- 15 Følgelig tilkommer det ikke Domstolen atter at undersøge, om de omhandlede apparater faktisk er af tilsvarende videnskabelig værdi, men udelukkende at afgøre spørgsmålet, om den omtvistede beslutning eventuelt er behæftet med åbenbare faktiske vildfarelser, retsvildfarelser eller magtfordrejning, begået i forbindelse med proceduren efter artikel 7 i forordning nr. 2784/79, eller for så vidt angår realiteten.

Forløbet af proceduren efter artikel 7 i forordning nr. 2784/79

- 16 Med hensyn til proceduren, fremgår det af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2784/79 udstedt til gennemførelse af artiklerne 4 og 9 i forordning nr. 1798/75, at den nationale kompetente myndighed umiddelbart træffer afgørelse om den indgivne ansøgning i alle de tilfælde, hvor de oplysninger, der står til dens rådighed, gør det muligt at afgøre, om der for tiden fremstilles apparater af tilsvarende videnskabelig værdi i Fællesskabet. Det er altså kun, hvis den nationale myndighed skønner, at den ikke selv kan træffe denne afgørelse, at den skal indbringe sagen for Kommissionen.
- 17 Ifølge artiklens stk. 3 sender Kommissionen kopi af ansøgningen til medlemsstaterne, vedlagt det tilhørende materiale; stk. 5 bestemmer, at såfremt en medlemsstat har gjort indsigelse mod toldfritagelse for det pågældende instrument eller apparat, forelægger Kommissionen sagen for en ekspertgruppe, sammensat af repræsentanter fra alle medlemsstaterne, som træder sammen inden for rammerne af Toldfritagelsesudvalget for at undersøge sagen. I henhold til artikel 7, stk. 6, vedtager Kommissionen på grundlag af undersøgelsen en beslutning om, at det pågældende instrument eller apparat opfylder eller ikke opfylder betingelserne for toldfritagelse.
- 18 For så vidt angår den måde, hvorpå proceduren er anvendt i den foreliggende sag, fremgår det af den omtvistede beslutnings første og anden betragtning, at Kommissionen indledte den efter anmodning fra Nederlandene, og at en ekspertgruppe, sammensat af repræsentanter fra alle medlemsstaterne, trådte sammen i Toldfritagelsesudvalget den 9. juli 1981 for at undersøge sagen.
- 19 Instituttet anførte imidlertid for den nationale ret, at Kommissionen ikke havde underrettet det om de overvejelser, som lå til grund for den negative afgørelse.
- 20 Det bemærkes, at bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2784/79 hverken forudsætter, at ansøgeren om toldfritagelse deltager i den undersøgelse af den tilsvarende værdi, som foretages af Told-

fritagelsesudvalget — hvis væsentligste formål er at muliggøre en meningsudveksling mellem medlemsstaternes sagkyndige — eller at ansøgeren har ret til at blive hørt, inden Kommissionen træffer beslutning om, at instrumentet eller apparatet opfylder eller ikke opfylder betingelserne for toldfritagelse.

- 21 Beslutningen er udelukkende rettet til medlemsstaterne, og i medfør af traktatens artikel 191 meddeles den kun staterne og får virkning ved denne meddelelse. Derimod meddeles den ikke ansøgeren om toldfritagelse, og den er ikke omfattet af de retsakter, som ifølge traktaten skal offentliggøres. Selv om beslutningen i praksis rent faktisk offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, tillader dens ordlyd ikke nødvendigvis ansøgeren at konstatere, at den er udstedt som resultat af den af ansøgeren indledte procedure.
- 22 Heraf følger, at instituttet ikke kan gøre krav på, at Kommissionen underretter det om grundlaget for beslutningen.
- 23 Under den mundtlige forhandling har instituttet ligeledes gjort gældende, at det selskab, som har udarbejdet den supplerende undersøgelse, som den nederlandske regering henviste til under ekspertgruppens møde, nemlig Philips Nederland BV, ikke kunne anses for en uvildig sagkyndig, da selskabet selv fremstiller det apparat, som skulle sammelignes med det indførte apparat.
- 24 Det bemærkes, at proceduren efter artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 2784/79 foreskriver, at en medlemsstats indsigelse mod toldfritagelse for det pågældende instrument eller apparat skal begrundes, og at begrundelsen skal indeholde en angivelse af den nøjagtige typebetegnelse på det eller de instrumenter eller apparater, som fremstilles i Fællesskabet, og som anses for at have tilsvarende videnskabelig værdi som det instrument eller apparat, for hvilket der er anmodet om toldfritagelse; endvidere skal der oplyses navn eller firmanavn og adresse på det eller de firmaer i Fællesskabet, der kan levere sådanne instrumenter eller apparater. I så fald skal den pågældende medlemsstat tilsende Kommissionen det tekniske oplysningsmateriale vedrørende de instrumenter eller apparater, som fremstilles i Fællesskabet.
- 25 Derimod kræver disse bestemmelser ikke, at materialet skal være udarbejdet af en »uvildig sagkyndig«. Det påhviler derimod den pågældende medlems-

stat at tilsende Kommissionen det materiale, som den finder relevant, uden at der herudover stilles krav vedrørende ophavsmanden eller indholdet af materialet.

- 26 Det kan herefter fastslås, at Kommissionen ikke kan kritiseres for den måde, hvorpå den har anvendt den i ovennævnte bestemmelser foreskrevne procedure.

Anvendelsen af de materielle kriterier

- 27 For så vidt angår realiteten, bestemmer artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1798/75, som ændret ved artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1027/79, at de videnskabelige instrumenter og apparater, som ikke omfattes af artikel 2, og som udelukkende indføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, kan fritages for told efter den fælles toldtarif, såfremt »instrumenter eller apparater af tilsvarende videnskabelig værdi ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet«. Ved anvendelsen af denne bestemmelse vurderes apparatets tilsvarende videnskabelige værdi ifølge samme forordnings artikel 3, stk. 3, tredje led, »ved at de vigtigste tekniske kendetegn for det instrument eller apparat, for hvilket der anmodes om den i artikel 4 omhandlede toldfritagelse, sammenlignes med kendetegnene for det tilsvarende i Fællesskabet fremstillede instrument eller apparat med henblik på at afgøre, hvorvidt sidstnævnte kan anvendes til samme videnskabelige formål som det instrument eller apparat, for hvilket der anmodes om toldfritagelse, og hvorvidt det kan give tilsvarende resultater«.
- 28 Det fremgår yderligere af artikel 5, stk. 2, i Kommissionens gemmenførelsesforordning nr. 2784/79, at »ved den i artikel 3, stk. 3, tredje led, i forordning (EØF) nr. 1798/75 omhandlede sammenligning anses alene de kendetegn som 'vigtigste', som vil kunne have afgørende indflydelse på resultatet af det særlige arbejde, der skal udføres«. Ved denne sammenligning tages der blandt andet navnlig ikke hensyn til, »at instrumentet eller apparatet kan yde mere, end der kræves, for at det særlige arbejde kan udføres tilfredsstillende«.

- 29 Ifølge Domstolens praksis skal vurderingen af, om de pågældende apparater er af tilsvarende værdi, ikke alene finde sted på grundlag af apparaternes tekniske specifikationer, som brugeren i sin anmodning har erklæret nødvendige for den pågældende forskning, men primært på grundlag af en objektiv bedømmelse af apparatets egnethed til de forsøg, som brugeren har tænkt at udføre ved hjælp af det indførte apparat.
- 30 I denne henseende fastslås det blot i den omtvistede beslutning, at der i Fællesskabet for tiden fremstilles apparater af tilsvarende videnskabelig værdi som JEM-200 CX og med samme anvendelsesformål; yderligere anføres navn og adresse på det firma, som kan levere dem.
- 31 Kommissionen har imidlertid i sine skriftlige indlæg anført, at den netop på grundlag af ovennævnte kriterier sammen med de nationale eksperter, inden for rammerne af Toldfritagelsesudvalget under dettes 77. møde, som fandt sted i Bruxelles den 9. og 10. juli 1981, sammenlignede de to omhandlede apparater. Undersøgelsen, som skulle fastslå, om apparaterne var af tilsvarende værdi, blev navnlig ikke gennemført in abstracto på grundlag af visse egenskaber ved de omhandlede apparater, men udelukkende i relation til den forskning, der skulle udføres, og de særlige formål, hvortil instituttet ville anvende mikroskopet; denne udtalelse bekræftede Kommissionen i sin besvarelse af det af Domstolen stillede spørgsmål.
- 32 Retsforhandlingerne for Domstolen har intet frembragt, som kan rejse tvivl om Kommissionens udtalelser. Det er ligeledes med rette, at Kommissionen og ekspertgruppen ved undersøgelsen af, om de to omhandlede apparater var af tilsvarende værdi, støttede sig på den definition af forsøgene, som var angivet i ansøgningen om indførsel med toldfritagelse, idet den formulering, som gengives i den omtvistede beslutnings første betragtning, kun er en lidt mere præcis beskrivelse af samme videnskabelige formål. Da sammenligningen skal foretages på grundlag af de oplysninger, som ansøgeren gav på ansøgningstidspunktet, kan den herfra afgivende definition af forskningsprojektet, som instituttet fremførte under den mundtlige forhandling, ikke tages i betragtning.

- 33 For så vidt angår instituttets synspunkt, hvorefter sammenlignende forsøg mellem de to apparater viste, at det importerede apparat yder mere end det i Fællesskabet fremstillede, henvises, som Kommissionen med rette har gjort, til bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2784/79, hvorefter der ikke kan tages hensyn til, at apparatet kan yde mere, end der kræves, for at det særlige arbejde kan udføres tilfredsstillende.
- 34 Det kan herefter fastslås, at gennemgangen af de for Domstolen fremførte faktiske omstændigheder vedrørende sammenligningen mellem de to omhandlede apparater intet har frembragt, der kan godtgøre eksistensen af en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning, som i givet fald kan berøre den anfægtede beslutnings gyldighed.

Utilstrækkelig begrundelse

- 35 Ifølge den nationale ret og de for denne af instituttet afgivne indlæg opfylder den anfægtede beslutning ikke kravene om begrundelse, da det af Kommissionen anlagte skøn ikke er mere fyldestgørende begrundet.
- 36 Den italienske regering har i sit indlæg fremhævet betydningen af Kommissionens beslutninger for samtlige medlemsstater; formålet er nemlig ikke blot at løse et konkret problem, men ligeledes at sikre en ensartet behandling i alle Fællesskabets medlemsstater. Det er derfor vigtigt, at de indeholder tilstrækkelige oplysninger om grunden til, at toldfritagelse meddeles eller afslås.
- 37 I det foreliggende tilfælde burde det blandt andet fremgå af beslutningen, at den af instituttet hævdede forskel mellem de to apparater ikke eksisterer, eller at den er uden betydning for det påtænkte forsikningsformål.
- 38 Selv om den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, ifølge Domstolens faste praksis ganske vist klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at Domstolen kan udøve sin prøvelsesret,

kræves det dog ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske eller retlige momenter. Spørgsmålet, om en beslutningsbegrundelse opfylder disse krav, skal vurderes ikke blot i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt alle de retsregler, som gælder på det pågældende område.

- 39 Domstolen skal udtale, at begrundelsen i den anfægtede beslutning ganske vist er noget kortfattet, men at den imidlertid opfylder minimumskravene efter traktatens artikel 190, da beslutningen er rettet til de medlemsstater, som var repræsenteret ved ekspertgruppens møder, og som havde et tilstrækkeligt kendskab til sagens detaljer for at kunne vurdere rækkevidden af beslutningen, samt at begrundelsen ligeledes indeholder de elementer, som er nødvendige, for at den berørte videnskabelige institution kan vurdere, om beslutningen er behæftet med en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning.
- 40 Såfremt den berørte videnskabelige institution beslutter at indbringe spørgsmålet for en national ret, kan denne altid foretage en undersøgelse med henblik på at fastslå, om der foreligger en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning, og såfremt retten finder, at en sådan undersøgelse støtter institutionens opfattelse, kan den forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål herom.
- 41 Herefter må det af den nationale ret forelagte spørgsmål besvarers med, at gennemgangen af det forelagte spørgsmål intet har frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens beslutning 81/843 af 8. oktober 1981.

Sagens omkostninger

- 42 De udgifter, der er afholdt af den nederlandske og italienske regering samt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt af Tariefcommissie ved kendelse af 31. december 1982, for ret:

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens beslutning 81/843 af 8. oktober 1981.

Due

Pescatore

Bahlmann

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. oktober 1984.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl

Ekspeditionssekretær

O. Due

Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
P. VERLOREN VAN THEMAAT
FREMSAT DEN 30. MAJ 1984 ¹

Høje Domstol.

1. Indledning

1.1. Hovedsagen, som er anledningen til, at Tariefcommissie har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, vedrører det forhold, at der er nægtet

fritagelse for told for apparatet »JEOL-Electron Microscope, model JEM-200 CX, som er indført til Fællesskabet fra Japan. Apparatets videnskabelige karakter er ikke bestridt. Det bestrides heller ikke, at apparatet i det foreliggende tilfælde udelukkende skal anvendes til uddannelsesformål eller til rent

¹ — Oversat fra nederlandsk.